การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

Analysis of Grammatical Errors in Writing Chinese Sentences by Students of the School of Liberal Arts, University of Phayao

ศศิธร นุริตมนต์[1]
Sasithorn Nuritamon[1]

Received: 14 December 2021 **Revised**: 7 March 2022 **Accepted**: 22 March 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน ของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตที่ลงทะเบียนในรายวิชา 142232 การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน 2 สาขาวิชาภาษาจีน ประจำปีการศึกษาที่ 2563/2 จำนวนนิสิต 121 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าร้อยละ จำแนกประเภทข้อผิดพลาด 6 ประเภท ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดในการเรียงคำในประโยค 2) ข้อผิดพลาดโดยใช้คำศัพท์อื่นมาแทน 3) ข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น 4) ข้อผิดพลาดในการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ 5) ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคผสมปนเปกัน 6) ข้อผิดพลาดอื่นๆ ผลการวิจัยพบว่า การเขียนประโยคผสมปนเปกันเป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มี 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดในการใช้คำ 2) ข้อผิดพลาดในการสร้างรูปประโยค และ 3) ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน

คำสำคัญ: ไวยากรณ์จีน, การสอนภาษาจีน, ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์, การเขียนประโยคภาษาจีน

Abstract

The purpose of this research is to analyze grammatical errors in Chinese sentence writing of the students of School of Liberal Arts, University of Phayao. The sample group included all the 121 students enrolled in the course 142232 ‘Development of Chinese Reading and Writing Skills 2’, Chinese Language Program Academic year 2020/2. Analyzing the data used the method of error rate. Four types of errors were categorized as follows: 1) Errors in ordering a sentence 2) Errors in using near synonym words 3) Errors in writing omissions 4) Errors in adding words or components 5) Errors in mingling 6) Other errors. The results showed that error in mingling is the most common mistake. In addition, the researcher also found another 3 kinds of errors

[1] คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ต.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา 56000

[1] School of Liberal Arts University of Phayao, Mae Ka Subdistrict, Mueang District, Phayao Province 56000

as follows: 1) Error in words' part of speech usage 2) Error in sentence construction 3) Error in Chinese character writing.

Keywords: Chinese Grammar, Chinese Teaching, Grammatical Errors, Thai Students Writing Chinese Sentences

บทนำ

ถึงแม้ปัจจุบันนักเรียน นักศึกษาชาวไทยจะให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาจีนเป็นอย่างมาก แต่ผู้เรียนยังคงมีความสับสน และยังพบปัญหาหรือมีข้อผิดพลาดในทักษะด้านต่าง ๆ อยู่ โดยเฉพาะทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาจีน ซึ่งเป็นพื้นฐานและหัวใจสำคัญในการเรียนภาษาจีน เพราะถ้าหากการเรียนรู้ในโครงสร้างไวยากรณ์ไม่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น ก็จะส่งผลกระทบไปถึงการพัฒนาทักษะด้านการเขียน เพราะการเขียนมีส่วนสำคัญช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการ ตรรกะความคิด สามารถถ่ายทอดความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้ Yuewei (2010) สามารถนำคำหรือไวยากรณ์ที่เคยเรียนรู้ มาใช้ในบริบทใหม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบการใช้ภาษาอีกครั้ง ฉะนั้น การเขียนจึงเป็นทักษะด้านภาษาที่เข้าใจได้ยากในการเรียนภาษาจีน ยกตัวอย่างเช่นนักเรียนที่มีระดับภาษาการฟังและการพูดที่ดีและคล่องแคล่ว แต่ในการเขียนก็มักจะเกิดข้อผิดพลาดไม่ว่าจะเป็นการใช้คำหรือการใช้โครงสร้างทางภาษาผิดอยู่บ่อย ๆ Xinping (2001) จึงก่อให้เกิดผลกระทบและอุปสรรคในการเข้าใจและการสื่อสารในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน

ข้อมูลการแบ่งประเภทของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีน มีดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการแบ่งประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีนของนักวิชาการทั้ง 3 ท่าน

การแบ่งประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีน	นักวิชาการ		
	Lu Jianji	Zhou Xiaobing	Carl James
遗漏	√	√	√
误加	√	√	√
误代	√		√
错序	√	√	√
搭配错误		√	
混用		√	
糅杂		√	√

จากตารางการเปรียบเทียบข้างต้นเป็นการแบ่งประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีนของนักเรียนชาวต่างชาติของนักวิชาการทั้ง 3 ท่านที่ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นข้อมูล ซึ่งมีนักวิชาการแบ่งจำพวกประเภทไว้หลากหลายดังนี้ Jianji (1994) ได้แบ่งประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีนออกเป็น 4 ประเภท คือ ข้อผิดพลาดในการตกหล่น（遗漏）การเพิ่มคำหรือ

ส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย（误加）การใช้คำศัพท์ที่คล้ายกันมาแทนที่จึงเกิดความหมายเปลี่ยน（误代）และการเรียงประโยคผิด（错序）Xiaobing *et al*. (2007) ได้แบ่งประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีนไว้ 6 ประเภท ได้แก่ การเรียงคำในประโยคผิด（语序错误）คำศัพท์ที่มักจะใช้เข้าคู่กัน（搭配错误）การตกหล่นในการเขียนคำศัพท์（词语残缺）การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบศัพท์เข้ามาโดยสิ้นเปลือง（词语误加）การเลือกใช้คำศัพท์ผิดชนิดคำ（词语混用）และการเขียนประโยคผสมปนเปกัน（局势糅杂）(Kexuan, 2019) ได้แบ่งประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาจีนออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ การใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่（误代）การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย（误加）การเขียนคำตกหล่น（遗漏）การเขียนประโยคผสมปนเปกัน（杂糅）การเรียงคำในประโยคผิด（错序）จะเห็นได้ว่านักวิชาการมีการแบ่งประเภทได้ค่อนข้างหลากหลาย แต่มีประเภทที่เห็นตรงกัน คือ การเขียนตกหล่นของคำ การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบโดยไม่มีความหมาย การเรียงคำในประโยคผิด การใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่ และการเขียนประโยคผสมปนเปกัน

จากข้อมูลข้างต้นประกอบกับจากการเรียนการสอนในรายวิชาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน 2 พบว่านิสิตมีข้อผิดพลาดในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดด้านการเขียนในระยะยาว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการเขียนเรียงความภาษาจีนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นได้จำแนกประเภทข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดในการตกหล่น 2) การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย 3) การใช้คำศัพท์ที่คล้ายกันมาแทนที่จึงเกิดความหมายเปลี่ยน 4) การเรียงคำในประโยคผิด 5) การเขียนประโยคผสมปนเปกัน และ 6) ข้อผิดพลาดอื่นๆ ซึ่งข้อผิดพลาดอื่นๆ คือ ใน 1 ประโยคมีข้อผิดพลาดอยู่ 2 ที่หรือมากกว่านั้น แบ่งออกเป็นข้อผิดพลาดในการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมายและการเรียงคำในประโยค （误加+错序） ข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่นและการเรียงคำในประโยค（遗漏+错序）ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่และการเรียงคำในประโยค（误代+错序）ข้อผิดพลาดการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่และการเขียนคำตกหล่น（误代+遗漏）ข้อผิดพลาดการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่และการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย（误代+误加）และข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น การเรียงคำในประโยคและการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย（遗漏+错序+误加）จากนั้นทำการวิเคราะห์ตามรูปประโยคที่พบการผิดพลาดในการเขียนและหาสาเหตุของข้อผิดพลาด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนผิดและสามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนรูปประโยคภาษาจีนในเรียงความภาษาจีน ของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดข้างต้น มีรายละเอียดดังนี้ 1.) ข้อผิดพลาดในการตกหล่น（遗漏）ผู้เรียนมักจะเขียนส่วนประกอบหรือคำตกหล่น จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น ข้อ

ผิดพลาดในการเขียนตกหล่นที่มักจะพบบ่อย อย่างเช่น คำวิเศษณ์ คำเชื่อม โดยเฉพาะประโยคที่มีการใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนของคำวิเศษณ์และคำเชื่อมเช่น 不管…[都]… (ไม่ว่า/ถึงแม้ว่า....ก็....) /宁可…，[也]… (ยอมที่จะ....ดีกว่าจะ....) คำใน [ ] คือคำที่มักจะถูกเขียนตกหล่น 2.) การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย （误加） ข้อผิดพลาดในการเขียนคำเพิ่มเข้ามาคือเป็นโดยปกติ ธรรมชาติของนักเรียนชาวต่างชาติ ที่มีการเรียนในรูปแบบค่อยข้างง่ายมาตั้งแต่เริ่มต้น อย่างเช่น ประโยคที่คำคุณศัพท์เป็นหน่วยภาคแสดง （形容词谓语句） จะเป็นหนึ่งในประโยคขั้นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน ข้อผิดพลาดที่มักพบบ่อย เช่น 他非常[很]漂亮。(เขาสวยมาก) / 从前我每星期都看[了]一个电影。(เมื่อก่อนฉันจะดูภาพยนต์หนึ่งเรื่องทุกสัปดาห์) / 她常常[地]看电影。 (เขาดูหนังอยู่บ่อยๆ) / 我朋友是德国[的]人 (เพื่อนของฉันเป็นคนเยอรมัน) / 房间[被]扫干净了。(ทำความสะอาดห้องแล้ว) คำใน [ ] คือคำที่เพิ่มเข้ามา 3.) การใช้คำศัพท์ที่คล้ายกันมาแทนที่จึงเกิดความหมายเปลี่ยน （误代） เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกันแต่มีวิธีการใช้ต่างกัน หรือจะเป็นตัวอักษรตัวเดียวกันแต่ความหมายและวิธีการใช้ต่างกัน และอีกรูปแบบหนึ่งคือ วิธีการใช้ไม่เหมือนกันแต่ความหมายเหมือนกัน คำเหล่านี้มักจะทำให้ผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาจีนสับสนและใช้สลับกัน จึงก่อให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น เช่น 3.1) ข้อผิดพลาดในการใช้คำ เช่น คำว่า 一点儿 (นิดหน่อย) , 有点儿 (ไปหน่อย) มีความหมายเหมือนกันใช้ต่างกัน 不 (ไม่), 没 (ไม่) มีความหมายเหมือนกันใช้ต่างกัน 或者 (หรือ), 还是 (หรือ) มีความหมายเหมือนกันใช้ต่างกัน 还 (แล้วก็ยัง), 还有 (อีกทั้งยัง) มีความหมายคล้ายกันใช้ต่างกัน 对于 (สำหรับ), 关于 (เกี่ยวกับ) มีความหมายต่างกัน ชนิดคำเหมือนกัน ตัวอักษรคล้ายกัน 3.2) ข้อผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์ มักจะเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ กล่าวได้ว่าหากมีรูปประโยคที่เป็นภาษาจีนอยู่สองรูปประโยคโดยใช้การถ่ายทอดออกมาเหมือนภาษาอังกฤษหนึ่งในรูปประโยคนี้จะเป็นรูปประโยคที่ไม่มีอยู่ในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงมักจะนำรูปแบบที่คล้ายกันมาแทนที่ จึงเกิดข้อผิดพลาดขึ้น ผู้เรียนมักมีข้อผิดพลาดในการใช้คำขยายภาคแสดง （状语） และบทเสริมประเภทที่บอกสภาพ สถานการณ์ （状态补语） เช่น [太晚]来。 (มาสาย) / [很多地]应用。(การนำไปใช้อย่างหลากหลาย) / 今天下雨[很大]。(วันนี้ฝนตกหนักมาก) / 他唱[好极了]。(เขาร้องดีมาก) คำใน [ ] คือการใช้คำศัพท์ที่คล้ายกันมาแทนที่จึงเกิดความหมายเปลี่ยน 3.3) ข้อผิดพลาดในรูปแบบของประโยค คือ การเรียนในระดับพื้นฐาน ข้อผิดพลาดในรูปแบบประโยคมักจะเกิดจาก ในรูปประโยคนั้นควรจะใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งแต่ไม่ใช้ ผู้เรียนกลับใช้คำที่คุ้นชิน คำที่ค่อนข้างง่ายมาใช้แทนที่ เช่น การใช้โครงสร้างคำว่า “把” ตัวอย่างประโยค 他放一封信在桌子上。(เขาไว้บนโต๊ะวางจดหมาย) ควรเขียนเป็น 他把一封信放在桌子上。 (เขาวางจดหมายไว้บนโต๊ะ) 4.) การเรียงประโยคผิด (错序) คือข้อผิดพลาดในการสลับตำแหน่งของส่วนประกอบหรือคำที่ผิดพลาด แบ่งได้เป็น 4.1) ข้อผิดพลาดของการเรียงคำ เช่น [常常]我们去旅行。 (อยู่บ่อยๆ ฉันไปท่องเที่ยว) / 我洗干净了[把衣服]。 (ฉันซักสะอาดแล้วเอาเสื้อผ้า) 4.2) ข้อผิดพลาดของการเรียงส่วนประกอบ เช่น 九月去年 (เดือนตุลาคมปีที่แล้ว) / 一个我朋友 (หนึ่งคนเพื่อนฉัน) / 在北京昨天 (อยู่ที่ปักกิ่งเมื่อวาน)

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้คือนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนและภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ลงทะเบียนในรายวิชา 142232 การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน 2 ประจำปีการศึกษาที่ 2563/2 AEC นิสิตลงทะเบียนทั้งหมด 121 ราย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดการเขียนเรียงความให้แก่นิสิต 2 หัวข้อ ได้แก่ 我未来的工作 (อาชีพของฉันในอนาคต) และ 我的家庭 (ครอบครัวของฉัน) ซึ่งได้กำหนดหัวข้อโดยสอดคล้องกับบทเรียนในหนังสือที่นิสิตเรียนคือหนังสือเรียน 成功之路 2 142232 การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาจีน 2 ในการเขียนเรียงความแต่ละครั้งจะเขียนในคาบเรียน ในสัปดาห์ที่ 4 และ สัปดาห์ที่ 12 ของภาคการศึกษา ซึ่งนิสิตสามารถใช้พจนานุกรมหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการค้นหาคำศัพท์ได้ การตรวจสอบข้อผิดพลาดคือ 1 ที่ จะนับเป็นข้อผิดพลาด 1 ครั้ง และหากเป็นข้อผิดพลาดซ้ำกัน จะคิดรวมกันเป็น 1 ครั้ง

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานการเขียนเรียงความภาษาจีนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง ได้ทั้งหมด 242 ฉบับ พบข้อผิดพลาดทั้งหมด 247 ประโยค โดยแบ่งเป็นการเขียนเรียงความหัวข้อเรื่อง 我未来的工作 (อาชีพของฉันในอนาคต) พบข้อผิดพลาด 100 ประโยค และ 我的家庭 (ครอบครัวของฉัน) พบข้อผิดพลาด 147 ประโยค จากการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. การจำแนกข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน

ตารางที่ 2 ตารางการวิเคราะห์ค่าร้อยละของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนตามประเด็นที่ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนทางไวยากรณ์ทั้ง 6 ด้าน รวมทั้ง 2 เรื่อง

ประเภทข้อผิดพลาด	我未来的工作 อาชีพของฉันในอนาคต	我的家庭 ครอบครัวของฉัน	รวมประโยคผิดพลาดทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ
ประโยคผสมปนเปกัน	47	24	71	28.74
การเรียงคำในประโยค	18	31	49	19.83
ใช้คำศัพท์อื่นมาแทน	15	30	45	18.21
การเขียนคำตกหล่น	5	21	26	10.52
การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ	7	18	25	10.12
อื่นๆ	8	23	31	12.55
รวม	**100**	**147**	**247**	**100**

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน จากตารางที่ 2 พบว่า มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 247 ประโยค มีผลวิเคราะห์ดังนี้ ข้อผิดพลาดทั้ง 6 ด้าน ที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข้อ

ผิดพลาดในการเขียนประโยคผสมปนเปกัน มีประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด 71 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 28.74 ของจำนวนประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด รองลงมาคือ ข้อผิดพลาดในการเรียงคำในประโยค มีประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด 49 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 19.83 ถัดมาเป็นข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์อื่นมาแทน มีประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด 45 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 18.21 ต่อมาเป็นข้อผิดพลาดอื่นๆ มีประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด 31 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 12.55 ต่อมาเป็นข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น มีประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด 26 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 10.52 และข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ มีประโยคข้อผิดพลาดทั้งหมด 25 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 10.12

ตารางที่ 3 ตารางการวิเคราะห์ค่าร้อยละของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน การเขียนเรียงความหัวข้อเรื่อง 我未来的工作 (อาชีพของฉันในอนาคต) และ 我的家庭 (ครอบครัวของฉัน)

หัวข้อเรียงความ	ประเภทข้อผิดพลาด	รวมประโยคผิดพลาดทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ
我未来的工作 อาชีพของฉันในอนาคต	ประโยคผสมปนเปกัน	47	47
	การเรียงคำในประโยค	18	18
	ใช้คำศัพท์อื่นมาแทน	15	15
	การเขียนคำตกหล่น	5	5
	การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ	7	7
	อื่นๆ	8	8
	รวม	**100**	**100**
我的家庭 ครอบครัวของฉัน	ประโยคผสมปนเปกัน	24	16.32
	การเรียงคำในประโยค	31	21.08
	ใช้คำศัพท์อื่นมาแทน	30	20.40
	การเขียนคำตกหล่น	21	14.28
	การเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ	18	12.24
	อื่นๆ	23	15.64
	รวม	**147**	**100**

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนประโยคภาษาจีน ตามหัวข้อเรียงความของนิสิตในกลุ่มตัวอย่าง จากตารางที่ 3 พบว่า ในหัวข้อเรื่อง 我未来的工作 (อาชีพของฉันในอนาคต) พบข้อผิดพลาดทั้งหมด 100 ประโยค โดยแบ่งเป็น ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคผสมปนเปกัน มี 47 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 47 ข้อผิดพลาดในการเรียงคำในประโยค มี 18 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 18 ข้อผิดพลาดโดยใช้คำศัพท์อื่นมาแทน มี 15 ประโยค คิดเป็น

ร้อยละ 15 ข้อผิดพลาดอื่นๆ มี 8 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 8 ข้อผิดพลาดในการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ มี 7 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 7 และข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น มี 5 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 5 ในส่วนหัวข้อเรียงความเรื่อง 我的家庭 (ครอบครัวของฉัน) พบข้อผิดพลาดทั้งหมด 147 ประโยค แบ่งเป็น ข้อผิดพลาดในการเรียงคำในประโยค มี 31 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 21.08 ข้อผิดพลาดโดยใช้คำศัพท์อื่นมาแทน มี 30 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 20.40 ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคผสมปนเปกัน มี 24 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 16.32 ข้อผิดพลาดอื่นๆ มี 23 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 15.64 ข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น มี 21 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 14.28 สุดท้ายคือข้อผิดพลาดในการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ มี 18 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 12.24

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน ของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนของนิสิตกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าข้อผิดพลาดในการเขียนรูปประโยคภาษาจีน มี 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดในการใช้คำ 2) ข้อผิดพลาดในการสร้างรูปประโยค 3) ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน ซึ่งนำข้อมูลมาจากการเขียนเรียงความของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำ

ตารางที่ 4 ตารางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำ

ชนิดของคำ	จำนวนข้อผิดพลาด	คิดเป็นร้อยละ
คำวิเศษณ์	13	30.23
คำกริยา	12	27.90
คำเชื่อม	6	13.95
คำนาม	5	11.62
คำคุณศัพท์	3	6.97
คำเสริม	2	4.65
คำสรรพนาม	2	4.65
รวม	**43**	**100**

จากตารางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำ สรุปได้ว่ามีการใช้คำผิดทั้งหมด 43 ที่ ได้แก่ ใช้คำวิเศษณ์ผิด 13 ที่ คิดเป็นร้อยละ 30.23 ใช้คำกริยาผิด 12 ที่ คิดเป็นร้อยละ 27.90 ใช้คำเชื่อมผิด 6 ที่ คิดเป็นร้อยละ 13.95 ใช้คำนามผิด 5 ที่ คิดเป็นร้อยละ 11.62 ใช้คำคุณศัพท์ผิด 3 ที่ คิดเป็นร้อยละ 6.97 ใช้คำเสริมผิด 2 ที่ คิดเป็นร้อยละ 4.65 และ ใช้คำสรรพนามผิด 2 ที่ คิดเป็นร้อยละ 4.65

สามารถวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ได้ดังนี้

2.1.1 การใช้คำนามผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 1-2

1) 养育我的事情，就落在我奶奶的手里。（×）
养育我的事情，就落在我奶奶的肩上。（√）
(เรื่องการเลี้ยงดูฉัน ภาระจะตกอยู่ที่คุณย่า)

จากประโยคข้างต้นพบว่านิสิตใช้คำว่า “手里” แปลว่าอยู่ในกำมือ คำนี้จะใช้ในกรณีที่เป็นศัตรูกันหรือมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ในมือ จึงจะใช้คำนี้ไม่ได้ เพราะในประโยคจะหมายความว่าเป็นภาระในการเลี้ยงดูจะใช้คำว่า “肩上” จะเหมาะสมกว่า

2) 我想买家和买一辆车。（×）
我想买房和买一辆车。（√）
(ฉันอยากซื้อบ้านและรถสักคัน)

คำว่า “家” แปลว่า บ้าน ครอบครัว ส่วนคำว่า“买家”จะหมายถึง ผู้ซื้อ หากจะสื่อความหมายว่าอยากจะซื้อบ้าน มักจะใช้คำว่า “买房”, “买房子” จะเหมาะสมกว่า

2.1.2 การใช้คำวิเศษณ์ผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 3-4

3) 妈妈就40岁了，他们都老了。（×）
妈妈都40岁了，他们都老了。（√）
(คุณแม่อายุ 40 ปี พวกเขาล้วนแก่กันแล้ว)

ในประโยคนี้จะหมายถึงการบอกอายุว่าอายุขนาดนี้แล้ว แก่ขึ้นแล้ว (ใช้กับประธานที่เป็นผู้อาวุโส) มักจะใช้คำว่า “都.....了” หรืออีกกรณีเช่น “我都25岁了，爸爸妈妈还要跟我一起睡觉” แปลว่า ฉันอายุ 25 ปีแล้ว คุณพ่อคุณแม่ยังอยากจะนอนด้วยกันกับฉัน ประโยคนี้คำว่า “都…….了” จะหมายถึง โตขนาดนี้แล้ว (ใช้กับประธานที่เป็นวัยรุ่น) ฉะนั้นประโยคนี้ใช้ “就” ไม่ได้

4) 你让我做什么也行。（×）
你让我做什么都行。（√）
(คุณจะให้ฉันทำอะไร ได้หมดเลย)

กรณีที่จะใช้บอกว่า “ได้หมดเลย” มักจะใช้ “都行” หากอยากจะใช้ คำว่า “也行” มักจะอยู่ในสถานการณ์ที่กลืนไม่เข้าคลายไม่ออก หรือมีความรู้สึกไม่ค่อยยินยอม

2.1.3 การใช้คำกริยาผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 5-6

5) 爸爸妈妈在城市找钱。（×）
爸爸妈妈在城市挣/赚钱。（√）
(คุณพ่อคุณแม่ไปหาเงินในเมือง)

“找” แปลว่า หา เป็นกิริยาที่หาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่งที่หายไป หรือ การถอน (เงิน) หากจะบอกว่าหาเงิน จะใช้คำว่า “挣/赚钱”

6) 我想当老师，因为我喜欢教。（×）
我想当老师，因为我喜欢教书。（√）
(ฉันอยากเป็นคุณครู เพราะฉันชอบสอนหนังสือ)

ในภาษาจีนไม่เขียน “我喜欢教” ฉันชอบสอน แค่นี้ แต่ต้องมีกรรมมาเสริมเพื่อให้ความหมายชัดเจนมากขึ้น นิสิตอาจจะได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่ เพราะในภาษาไทยใช้คำว่า “ฉันชอบสอน” ได้ โดยไม่ต้องใช้กรรมเสริม

2.1.4 การใช้คำเชื่อมผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 7-8

7) 我的家庭喜欢去超市还是做饭。（×）
我的家庭喜欢去超市或者做饭。（√）
(ครอบครัวของฉันชอบไปซุปเปอร์มาเก็ตหรือไม่ก็ทำอาหาร)

ในประโยคนี้นิสิตจะเขียนเป็นประโยคบอกเล่า จะต้องใช้คำว่า “或者” ส่วนคำว่า “还是” มักจะใช้กับประโยคคำถาม แปลว่า “หรือ”เหมือนกัน แต่การนำไปใช้แตกต่างกัน

8) 我爸爸妈妈工作很忙，
因为只能打电话。（×）
我爸爸妈妈工作很忙，
所以只能打电话。（√）
(คุณพ่อคุณแม่ทำงานหนักมาก
จึงทำได้แค่เพียงโทรหากัน)

“因为” แปลว่า เพราะว่า ใช้เชื่อมประโยคที่เป็นสาเหตุและผลลัพธ์ มักจะใช้คู่กับ “所以” ดังนั้น “因为 …… 所以……” แปลว่า “เพราะว่า …….ดังนั้นจึง……..” ในประโยคข้างหน้าของประโยคข้างต้น นิสิตเขียนสื่อถึงการบอก “สาเหตุ” แล้ว สามารถใส่ “因为” หรือไม่ใส่ก็ได้ แต่ประโยคข้างหลัง จะต้องใส่การบอก “ผลลัพธ์” ดังนั้น คำเชื่อม “所以” ควรจะต้องมีเพราะเป็นคำเข้าคู่กันกับคำว่า “因为”

2.1.5 การใช้คำเสริมผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 9-10

9) 爸爸妈妈为了给我钱，
他们特别努力的工作。（×）
爸爸妈妈为了给我钱，
他们特别努力地工作。（√）
(เพื่อที่คุณพ่อคุณแม่จะให้เงินฉัน
พวกเขาจึงตั้งใจทำงานเป็นอย่างมาก)

ในประโยค คำว่า “的” โครงสร้างคือ สรรพนาม +的+ คำนาม หรือ คำขยาย +的+ คำนาม ส่วนคำว่า “地” โครงสร้างคือ คำคุณศัพท์/คำวิเศษณ์ +地+ คำกริยา/คำคุณศัพท์ ฉะนั้น “努力” เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ข้างหลังจะต้องใช้คำว่า “地”

10) 听到了这句话，就十分的高兴。（×）
听到了这句话，就十分地高兴。（√）
(หลังจากที่ได้ยินประโยคนี้แล้ว
ก็รู้สึกดีใจเป็นอย่างมาก)

คำว่า “地” โครงสร้างคือ คำคุณศัพท์/คำวิเศษณ์ +地+ คำกริยา/คำคุณศัพท์ ฉะนั้น “十分” เป็นคำวิเศษณ์ “高兴” เป็นคำคุณศัพท์ จึงจะใช้คำว่า “地”

2.1.6 การใช้คำสรรพนามผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 11-12

11) 我妈妈老了，
我和姐姐都要一起照顾您。（×）
我妈妈老了，
我和姐姐都要一起照顾她。（√）
(แม่ของฉันแก่แล้ว ฉันกับพี่สาวจะต้องช่วยกันดูแลเขา)

ในการเรียกถึงบุรุษที่ 3 เรียกผู้ที่ไม่อยู่ในเหตุการณ์ผู้หญิงจะใช้คำว่า “她”

12) 在那个时，我不知道，
为什么他不让我学习。（×）
在那时/那时候，我不知道，
为什么他不让我学习。（√）
(ในตอนนั้น ฉันไม่รู้ว่าทำไมเขาถึงไม่ให้ฉันเรียน)

คำว่า “那时/那时候” แปลว่า ในตอนนั้น ในช่วงนั้น ณ เวลานั้น เป็นคำ “指示代词” (คำนิยมสรรพนาม) หรืออาจจะใช้คำว่า “那个时候” ก็ได้ แต่ไม่ใช้คำว่า “那个时”

2.1.7 การใช้คำคุณศัพท์ผิด ดังตัวอย่างประโยคที่ 13-14

13) 我想让家人方便，想有很多钱。（×）
我想让家人过得舒服，想有很多钱。（√）
(ฉันอยากให้คนในครอบครัวใช้ชีวิตอย่างสบาย อยากมีเงินเยอะ)

นิสิตจะหมายถึง “อยากให้คนในครอบครัวใช้/มีชีวิตที่สบาย” ควรใช้คำว่า “舒服”

แปลว่าสบาย “过得舒服” “ใช้/มีชีวิตที่สบาย” หากจะหมายถึงการดำรงชีวิต การใช้ชีวิตที่.... การมีชีวิตที่... หรืออยากให้ชีวิตเป็นอย่างไร ควรจะมีคำว่า “过得……” ด้วย ส่วนคำว่า “方便” สามารถใช้ในกรณีที่เป็นความสะดวก ใช้กับวัสดุ อุปกรณ์ หรือการใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น “去北京，坐火车很方便”นั่งรถไฟไปปักกิ่งสะดวกมาก

14) 我担心自己增加胖。（×）
我担心自己长胖。（√）
(ฉันกลัวว่าตัวเองจะอ้วนขึ้น)

คำว่า “胖” อ้วน มักจะใช้กับคำว่า “长” แปลว่าเพิ่ม “长胖” เป็น “搭配词语” คำที่สอดคล้องกันหรือเข้าคู่กัน

2.2 ข้อผิดพลาดในการสร้างรูปประโยค

จากการศึกษาสรุปได้ว่านิสิตกลุ่มตัวอย่างมีข้อผิดพลาดในการสร้างรูปประโยค ได้แก่

2.2.1 ข้อผิดพลาดในการเรียงคำในประโยค（错序）ดังตัวอย่างประโยคที่ 1-3

1) 一个孩子说话跟我 。（×）
一个孩子跟我说话 。（√）
(เด็กคนหนึ่งพูดคุยกับฉัน)

ในประโยคนี้จะพบว่านิสิตได้รับผลกระทบจากอิทธิพลภาษาแม่ โดยเรียงผิดหลักไวยากรณ์ภาษาจีน ควรจะนำคำกริยา（说话）วางไว้ท้ายประโยค ซึ่งตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนจะเป็นโครงสร้าง ประธาน +跟+ บุคคล + กริยา + กรรม

2) 我当小的时候 。（×）
当我小的时候 。（√）
(เมื่อฉันยังเด็ก)

ประโยคนี้เป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับ การใช้当 เป็นวลีการบ่งบอกเวลา หมายความว่าเวลาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนนั้น ณ ขณะนั้น ฉะนั้นในรูปประโยคนี้ไวยากรณ์ภาษาจีน 当 ควรจะวางหน้า ประธานเพื่อบอกเวลาว่าในตอนนั้น หาก 当 อยู่หลังประธาน จะทำหน้าที่เป็น กริยา หมายถึงเป็น ดำรงหน้าที่เป็น... Xiangping (2012)

3) 我想看小说的外语 。（×）
我想看外语的小说。（√）
(ฉันอยากอ่านนวนิยายภาษาต่างประเทศ)

รูปประโยคข้างต้น ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนคำว่า “的” แปลว่าเป็นของ ด้านหลัง “的” ต้องเป็นคำนามที่ถูกขยาย เรียกว่า หน่วยหลัก（中心语）ดังนั้นโครงสร้างไวยากรณ์จะต้องเป็น หน่วยขยายนาม（定语）+ 的 + หน่วยหลัก（中心语）แต่นิสิตกลับเขียนสลับกัน เพราะอาจจะได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแม่

2.2.2 ข้อผิดพลาดโดยใช้คำศัพท์อื่นมาแทน（误代）ดังตัวอย่างประโยคที่ 4-6

4) 我不肯定要做什么工作。（×）
我不确定要做什么工作。（√）
(ฉันไม่แน่ใจว่าอยากจะทำงานอะไร)

คำว่า “肯定” แปลว่าแน่นอน มักจะใช้กับกรณีที่เป็นการยืนยัน ซึ่งในประโยคนี้ควรจะใช้คำว่า “确定” คือมีความหมายเป็นการแน่ใจมั่นใจ หากจะบอกว่าไม่แน่ใจหรือไม่มั่นใจสามารถเขียนว่า “不确定”

5) 现在我成为喜欢汉语了。（×）
现在我已经喜欢汉语了。（√）
(ตอนนี้ฉันชอบภาษาจีนแล้ว)

คำว่า “已经” ท้ายประโยคมักจะตามด้วยคำว่า “了” จะเป็น “已经……了” แปลว่า ได้ทำอะไรเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในรูปประโยคนี้ไม่สามารถเขียนคำว่า “成为” แปลว่ากลายเป็นได้ เพราะ

“喜欢汉语” หมายถึงการชอบในภาษาจีน จึงไม่สามารถเขียนว่าฉันกลายเป็นชอบในภาษาจีนได้

6) 我现在也不知道应该怎么样？（×）
我现在也不知道应该怎么办？（√）
(ตอนนี้ฉันก็ไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไร)

คำว่า “怎么样” แปลว่าเป็นอย่างไรบ้าง มักจะใช้เกี่ยวกับการถามไถ่ ทักทายปราศรัย หรือขอความคิดเห็นจากผู้อื่น แต่ในประโยคนี้จะหมายถึง ควรจะทำอย่างไร ควรจะใช้คำว่า “怎么办”

2.2.3 ข้อผิดพลาดในการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ（误加）ดังตัวอย่างประโยคที่ 7-9

7) 以前我爷爷是过农民。（×）
以前我爷爷是农民。（√）
(เมื่อก่อนคุณปู่เป็นเกษตรกร)

ประโยคนี้นิสิตได้เพิ่มคำว่า “过” เข้ามา แปลว่า เคย ซึ่งนิสิตจะหมายถึง “คุณปู่เคยเป็นเกษตรกร” นิสิตเขียนตรงตัวเหมือนรูปประโยคภาษาไทย แต่ในประโยคมีคำว่า “以前” อยู่แล้ว จะหมายถึงการเป็นอดีตหรือเมื่อก่อน ฉะนั้นในประโยคนี้ไม่ต้องมีคำว่า “过”

8) 我教他的外语。（×）
我教他外语。（√）
(ฉันสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เขา)

ในประโยคนี้ไม่ต้องมีคำว่า “的” เพราะเป็นประโยคที่มีกรรมสองตัวอยู่ในประโยคเดียวกัน เรียกว่า “双宾语句” ซึ่งกรรมรอง “间接宾语” คือคำว่า “他” กรรมตรง “直接宾语” คือคำว่า “外语” ฉะนั้นไม่ต้องมีคำว่า “的” อยู่ในประโยค ถ้ามี “的” จะกลายเป็นกรรมตัวเดียว ซึ่งในกรณี “教” ต้องการทั้งกรรมตรงและกรรมรอง แต่ก็มีกรณีที่ “教” ต้องการเพียงกรรมตรงอย่างเดียว

9) 如果你想做什么，你就做什么了。（×）
如果你想做什么，你就做什么。（√）
(เธออยากจะทำอะไรก็ทำ)

คำว่า “了” ในกรณีนี้เป็น语气助词 (คำเสริมน้ำเสียง) ไม่ใช่ 动态助词 หรือ 情态助词 (คำเสริมบอกสภาพ อาการ) ดังนั้นจึงไม่เกี่ยวกับกริยาที่ทำอะไรเสร็จลุล่วงแล้ว แต่เป็นการบอกสภาพว่าจากที่ไม่เกิดเป็นเกิด ซึ่งใช้ในกรณีข้างต้นไม่ได้

2.2.4 ข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น（遗漏）ดังตัวอย่างประโยคที่ 10-12

10) 一年过了。（×）
一年过去了。（√）
(ผ่านไปหนึ่งปีแล้ว)

ประโยคนี้นิสิตจะเขียนว่า “ผ่านไปหนึ่งปีแล้ว” ซึ่งไม่ได้เพิ่มคำว่า “去” เข้าไป คำว่า “过去” เป็นคำกริยา หากจะหมายถึงเวลา คือ เวลาได้ผ่านไปแล้ว หากจะหมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คือ สิ่งนั้นๆ ได้ผ่านตัวผู้พูดไปแล้ว หากใช้เพียงคำว่า “过” จะหมายถึง เคย มักจะวางไว้หลังคำกริยา

11) 自我会说外语。（×）
自从我会说外语。（√）
(ตั้งแต่ฉันพูดภาษาต่างประเทศเป็น)

คำว่า “自” แปลว่าตนเอง มักจะใช้ผสมคำกับคำอื่นๆ เช่น 自己、自然、自信 และอีกคำคือคำว่า “自我” แปลว่า ตนเองเช่นกัน ในประโยคนี้ควรจะใช้คำว่า “自从” แปลว่า ตั้งแต่ เพราะนิสิตจะเขียนว่า “ตั้งแต่ฉันพูดภาษาต่างประเทศเป็น”

12) 我的家想让我当老师。（×）
我的家人想让我当老师。（√）
(คนในครอบครัวของฉันอยากให้ฉันเป็นคุณครู)

ในประโยคนี้ควรใช้คำว่า “家人” แปลว่า บุคคล คนในครอบครัว แต่นิสิตกลับเขียนตกหล่น เขียนแค่คำว่า “家” คำเดียว แปลว่าบ้าน ซึ่งหมายถึงสถานที่ ที่พักอาศัย ในประโยคนิสิตจะเขียนว่า “คนในครอบครัวของฉันอยากให้ฉันเป็นคุณครู” ฉะนั้นคำว่า “家” ที่พักอาศัย ไม่สามารถขอร้องให้ใครทำอะไรได้ และอีกความหมายหนึ่งคำว่า “家” สามารถแปลว่า ครอบครัวได้ ใช้ในกรณีที่เป็น 名词短语 (คำนามวลี) เช่น 我的家 (ครอบครัวของฉัน)

2.2.5 ข้อผิดพลาดในการเขียนผสมปนเปกัน（杂糅）ดังตัวอย่างประโยคที่ 13-15

13）指南是必须始终。

14）我觉得那儿 大量要了。

15）给别人长大了又高兴。

ใน 3 ประโยคข้างต้น นิสิตรู้จักคำศัพท์ภาษาจีน แต่ไม่รู้ว่าความหมายคืออะไร อยากจะสื่อว่าอย่างไร เขียนผสมปนเปกัน และไม่สามารถสร้างเป็นรูปประโยคภาษาจีนที่เข้าใจและสื่อความหมายออกมาได้

2.2.6 ข้อผิดพลาดอื่นๆ（其他偏误）

ตารางที่ 5 ตารางจำแนกประเภทข้อผิดพลาดอื่นๆ

ประเภทข้อผิดพลาด	จำนวนข้อผิดพลาด	คิดเป็นร้อยละ
误加+错序	10	43.47
遗漏+错序	4	17.39
误代+遗漏	3	13.04
误代+误加	3	13.04
误代+错序	2	8.69
遗漏+错序+误加	1	4.34
รวม	**23**	**100**

จากตารางการจำแนกการสร้างรูปประโยคภาษาจีนในประเภทข้อผิดพลาดอื่นๆ สรุปได้ว่ามีข้อผิดพลาด ทั้งหมด 23 ที่ ข้อผิดพลาดในการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมายและการเรียงคำในประโยค（误加+错序）ผิด 10 ที่ คิดเป็นร้อยละ 43.47 ข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่นและการเรียงคำในประโยค（遗漏+错序）ผิด 4 ที่ คิดเป็นร้อยละ 17.39 ข้อผิดพลาดการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่และการเขียนคำตกหล่น（误代+遗漏）ผิด 3 ที่ คิดเป็นร้อยละ 13.04 ข้อผิดพลาดการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่และการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย（误代+误加）ผิด 3 ที่ คิดเป็นร้อยละ 13.04 ข้อผิดพลาดการใช้คำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาแทนที่และการเรียงคำในประโยค（误代+错序）ผิด 2 ที่ คิดเป็นร้อยละ 8.69 และข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น การเรียงคำในประโยคและการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบคำศัพท์เข้ามาโดยไม่มีความหมาย（遗漏+错序+误加）ผิด 1 ที่ คิดเป็นร้อยละ 4.34

สามารถวิเคราะห์ประเภทข้อผิดพลาดอื่นๆ ดังตัวอย่างประโยคที่ 16-18

16）我住在跟妈妈。（×）
我跟妈妈住在一起。（√）
(ฉันอาศัยอยู่กับคุณแม่)

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนจะมีโครงสร้าง “跟…. 一起” แปลว่า ด้วยกันกับ..... ควรมีคำว่า “一起” วางไว้ข้างหลังประโยค จะเป็น บุคคล1 + 跟 + บุคคล2 + กริยา + บทเสริมภาคแสดง

17）我会做分得高。（×）
我能得高分。（√）
(ฉันสามารถทำคะแนนให้สูงได้)

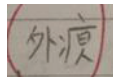
ในประโยคนี้ คำว่า “会” จะหมายถึง รู้และเข้าใจว่าจะทำอย่างไร（懂得怎么做）หรือมีความสามารถทำอะไรได้（有能力做某事）เช่น 我会开车。(ฉันขับรถเป็น) 我会游泳。(ฉันว่ายน้ำเป็น) ส่วนคำว่า “能” จะหมายถึง สามารถทำได้（有能力）หรือมีความสามารถทำอะไรได้（有条件做某事）เช่น 你能做吗？(คุณทำได้ไหม) 我能陪你。(ฉันอยู่เป็นเพื่อนคุณได้) ส่วนคำว่า “得” แปลว่า ได้รับ ข้างหลังมักจะตามด้วยคำนาม คำว่า “高分” คะแนนสูง เป็นคำนาม ฉะนั้นประโยคนี้สามารถเขียนว่า “得高分” ได้คะแนนสูง/ได้คะแนนเยอะ

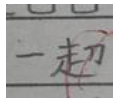
18）我是一个很正常的家。（×）
我家是一个很普通的家庭。（√）
(ครอบครัวของฉันเป็นครอบครัวที่ธรรมดาทั่วไปครอบครัวหนึ่ง)

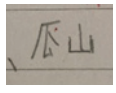
ความแตกต่างระหว่างคำว่า “正常” และ “普通” คือ “正常” มี 2 ความหมาย 1. หมายถึง ปกติ เช่น 医生说妈妈已经恢复正常了。(คุณหมอบอกว่าคุณแม่กลับมาเป็นปกติแล้ว) 2 หมายถึง การพัฒนาของสติสัมปชัญญะหรือร่างกายเป็นปกติ เช่น 他的精神不正常。(สติสตังเขาไม่ค่อยดี) 耳朵功能不正常。(หูเสื่อม) ส่วนคำว่า “普通” หมายถึง ธรรมดาทั่วไป ไม่ได้พิเศษ เช่น 他是我普通的朋友。(เขาเป็นเพื่อนธรรมดาทั่วไปของฉัน) 我们家是个普通家庭。(ครอบครัวของเราเป็นครอบครัวที่ธรรมดา ทั่วไปครอบครัวหนึ่ง) 这是普通的微波炉。(นี่คือไมโครเวฟธรรมดาทั่วไป) ฉะนั้นในกรณีข้างต้นควรจะใช้คำว่า “普通” จะเหมาะสมกว่า

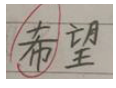
2.3 ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน

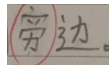
จากการศึกษาสรุปได้ว่านิสิตกลุ่มตัวอย่างมีข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน ดังตัวอย่างที่ 1-10

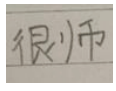
1) นิสิตจะเขียนคำว่า “外婆” (คุณยาย)

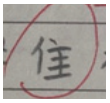
2) นิสิตจะเขียนคำว่า “一起” (ด้วยกัน)

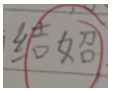
3) นิสิตจะเขียนคำว่า “爬山” (ปีนเขา)

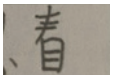
4) นิสิตจะเขียนคำว่า “希望” (หวังว่า)

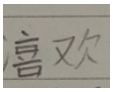
5) นิสิตจะเขียนคำว่า “旁边” (ด้านข้าง ข้างๆ)

6) นิสิตจะเขียนคำว่า “很帅” (หล่อมาก)

7) นิสิตจะเขียนคำว่า “住” (พัก อาศัย)

8) นิสิตจะเขียนคำว่า “结婚” (แต่งงาน)

9) นิสิตจะเขียนคำว่า “看” (ดู มอง)

10) นิสิตจะเขียนคำว่า “喜欢” (ชอบ)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนของนิสิตคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาพบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคผสมปนเปกัน มีประโยคข้อผิดพลาดมากที่สุด และจากการวิเคราะห์ในการเขียนรูปประโยคของนิสิต สรุปได้ 3 ประเด็น ได้แก่ 1. ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ที่พบมากที่สุดคือคำวิเศษณ์ 2. ข้อผิดพลาดในการสร้างรูปประโยค จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า 2.1) ข้อผิดพลาดในการเขียนผสมปนเปกัน นิสิตนำคำภาษาจีนมาเรียงผสมปนเปกัน ไม่สามารถรู้ได้ว่าจะสื่อถึงอะไรและแปลความหมายไม่ได้ 2.2) ข้อผิดพลาดในการเรียงคำในประโยคของนิสิต พบมากที่สุดคือ การใช้โครงสร้าง หน่วยขยายนาม 定语 + 的 + หน่วยหลัก 中心语 นิสิตมักจะนำหน่วยขยายนามวางไว้ข้างหน้าหน่วยหลัก รองลงมาคือการใช้โครงสร้าง บทขยายภาคแสดง 状语 +บทกริยา 谓语 นิสิตมักจะวางตำแหน่งสลับกัน มักจะเรียงประโยคเหมือนรูปประโยคภาษาไทย 2.3) ข้อผิดพลาดที่นำคำศัพท์อื่นมาแทนที่ เป็นการนำคำศัพท์ที่คล้ายคลึงกันมาใช้แทนที่คำศัพท์นั้นๆ อาจมีชนิดของคำและวิธีใช้ที่แตกต่างกัน ซึ่งนิสิตนำคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้แทนที่กัน ข้อผิดพลาดนี้ นิสิตอาจจะแยกแยะชนิดของคำนั้นๆ ไม่ได้หรือสับสนในการใช้ 2.4) ข้อผิดพลาดในการเขียนคำตกหล่น ที่พบมากที่สุดคือ การใช้โครงสร้าง บุคคล1 + 跟 + บุคคล2 + ภาคแสดง + บทเสริมภาคแสดง และอีกโครงสร้างคือ บุคคล 1 + (不) + 给 + บุคคล2 + กรรม ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการเขียนประโยคของนิสิตคือ นิสิตไม่ได้เขียน คำว่า “跟” และ “给” หรืออาจจะไม่ได้เขียนบทเสริมภาคแสดง ข้อผิดพลาดนี้อาจจะเกิดจากนิสิตยังไม่เข้าใจโครงสร้างและรูปแบบในการเขียนประโยคภาษาจีนอย่างชัดเจน จึงไม่สามารถนำโครงสร้างประโยคมาใช้ได้อย่างถูกต้อง ทำให้มีการเขียนตกหล่นไป 2.5) ข้อผิดพลาดในการเขียนเพิ่มคำหรือส่วนประกอบ เช่น “我教他的外语” (ฉันสอนภาษาต่างประเทศให้เขา) ในประโยคนี้ไม่ควรเพิ่มคำว่า “的” และประโยค “如果你想做什么，你就做什么了” (ถ้าคุณอยากจะทำอะไรคุณก็ทำเลย) ในประโยคนี้ไม่ควรเพิ่มคำว่า “了” ข้อผิดพลาดข้างต้นเกิดจากการเพิ่มคำหรือส่วนประกอบโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือเพิ่มคำมาโดยทำให้ประโยคไม่ต่อเนื่องกัน 2.6) ข้อผิดพลาดอื่นๆ พบมากที่สุดคือการเขียนเพิ่มคำหรือส่วนประกอบและการเรียงคำในประโยค (误加+错序) เช่น 不是最是我想做的工作。(ไม่ใช่ที่สุดฉันอยากจะทำงาน) ควรจะนำคำว่า “是” ตัวที่ 2 ออก แล้วสลับคำว่า “我” กับ “最” เพราะ “最” เป็นวิเศษณ์ วางไว้หน้ากริยาคือคำว่า “想” ฉะนั้นประโยคนี้ควรจะเขียนว่า 不是我最想做的工作。(ไม่ใช่งานที่ฉันอยากจะทำที่สุด) 3. ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง สามารถสังเกตได้ว่าตัวอักษรจีนที่นิสิตเขียนผิด เป็นตัวอักษรจีนที่เคยเรียน

มาแล้วในรายวิชา 142111 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 มหาวิทยาลัยพะเยา สาเหตุเกิดจากนิสิตไม่ได้ให้ความสำคัญในการเขียนตัวอักษรจีน ไม่มีการฝึกฝน ทบทวนการเขียนอักษรจีนอยู่บ่อย ๆ รวมถึงผู้สอนไม่ได้เน้นย้ำในการเขียนตัวอักษรที่มากพอ นริศ วศินานนท์ และสุกัญญา วศินานนท์ (2562). จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีน

จากการศึกษาดังกล่าว พบสาเหตุของข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนรูปประโยคภาษาจีนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตยังขาดทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาจีนประกอบไปด้วย 2 ส่วนหลักคือ การใช้คำ และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Jianji (1994) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ของนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน ระบุว่า การได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ประกอบกับยังเรียนรู้ไม่เข้าใจอย่างกระจ่าง ส่งผลกระทบต่อการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่จึงก่อให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้น Mengjing (2020) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและข้อเสนอแนะการเขียนเรียงความภาษาจีนที่พบบ่อยของนักเรียนชาวอเมริกามีระดับภาษาจีนอยู่ในระดับต้นและระดับกลางที่มาเรียนในประเทศจีนระยะสั้น กล่าวว่าการที่นักเรียนชาวต่างชาติเกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำและไวยากรณ์นั้น นักเรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ คำศัพท์ที่เข้าคู่กันและคำศัพท์บางคำที่มีเงื่อนไขในการใช้ และการที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในการใช้ไวยากรณ์จีน ทำให้การสื่อความหรือการอธิบายข้อมูลเกิดข้อผิดพลาดขึ้นในระหว่างการเขียนรูปประโยค นอกจากนี้นิสิตยังขาดทักษะด้านการเขียนรูปประโยคภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yuewei (2010) ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาจีนและข้อแนะนำในการสอนสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติระดับต้น ระบุว่าการเขียนรูปประโยคภาษาจีนเป็นเรื่องยากที่ผู้เรียนจะนำเอาภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาที่สองของนักเรียนต่างชาติ มาเรียงร้อยเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ เพราะการเขียนจะต้องใช้ทั้งความสามารถ ใช้ตรรกะความคิด ใช้แสดงการสื่อความหมาย ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและอีกหลายด้าน ซึ่งเป็นระบบที่ซับซ้อนทำให้นักเรียนชาวต่างชาติเกิดข้อผิดพลาดในด้านการเขียนภาษาจีน ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนยังเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญและไม่ควรมองข้าม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นริศ วศินานนท์ และสุกัญญา วศินานนท์ (2562). ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการเขียนอักษรจีนผิดที่พบบ่อยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่ารูปลักษณ์ของอักษรจีนบางตัวคล้ายกัน ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสนใจในรายละเอียดของตัวอักษรจีน ผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญในการเขียนตัวอักษรจีนแก่ผู้เรียน จึงส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนตัวอักษรจีนขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรตระหนักถึงการเรียนการสอนด้านไวยากรณ์ภาษาจีนตั้งแต่เริ่มต้นให้เข้าใจตลอดจนการนำโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ มาเขียน แล้วปรับใช้ในการเขียนเป็นรูปประโยค เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการปรับปรุง พัฒนาและแก้ไขการเขียนให้มีศักยภาพมากขึ้น ทักษะด้านไวยากรณ์ภาษาจีนประกอบไปด้วย 2 ส่วนหลักคือ การใช้คำและการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ Jianji (1994) ฉะนั้น 2 ส่วนนี้เป็นส่วนที่สำคัญในการสร้างรูปประโยค ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการใช้คำตั้งแต่ ลักษณะของคำ ชนิดของคำ ความหมายของคำ วิธีการใช้คำและการวางตำแหน่งของคำ เช่น

คำว่า “都” คือคำวิเศษณ์ แปลว่าทั้งหมด ล้วน จะสามารถวางไว้ข้างหน้าคำกริยาได้เท่านั้น Yanli (2018) หากผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนก็จะสามารถใช้คำได้ถูกต้อง ผลการศึกษาข้างต้นนิสิตยังมีการเรียงคำในประโยคผิด ผู้สอนควรสอนตั้งแต่การใช้คำไม่แท้ (虚词) โครงสร้างของคำไม่แท้ ลักษณะการเรียงลำดับของคำ โครงสร้างที่จำกัดความ (固定结构) ให้ผู้เรียนมีการฝึกหัด สร้างรูปประโยคเป็นประจำ Yuewei (2010) หากผู้เรียนยังใช้หรือเขียนไม่ถูกต้อง ผู้สอนควรทำการแก้ไขทันที พร้อมบอกให้ทราบว่าข้อผิดพลาดอยู่ส่วนใดและชี้แนะแนวทางริเริ่มการเขียนอย่างสร้างสรรค์ว่าต้องแก้ไขอย่างไรให้กับผู้เรียน Ying & Wei (2013) หรือควรมีการเปรียบเทียบรูปประโยคภาษาจีนและรูปประโยคภาษาไทย เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงข้อที่ผิดพลาด คำไหนควรเขียนไว้ในตำแหน่งใด ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง ลดปัญหาการสร้างประโยคและเรียงคำในประโยคผิด เช่น ให้ผู้เรียนทบทวนคำศัพท์ของการเรียนแต่ละครั้ง โดยการทำแบบทดสอบ เพื่อทำความเข้าใจกับชนิดของคำหน้าที่ของคำได้อย่างชัดเจน จากนั้นทำตัวอย่างโครงสร้างไวยากรณ์ ฝึกให้นิสิตแต่งประโยคขึ้นเอง โดยเขียนตามโครงสร้างที่ให้มา ตัวอย่างการออกแบบแบบทดสอบดังนี้

ตารางที่ 6 ตัวอย่างการออกแบบแบบทดสอบเพื่อเรียนรู้การสร้างรูปประโยคภาษาจีน

แบบทดสอบเพื่อเรียนรู้การสร้างรูปประโยคภาษาจีน

1. จงเติมชนิดของคำ หน้าที่ของคำ พร้อมบอกความหมาย

คำศัพท์ภาษาจีน	ชนิดของคำ	หน้าที่ของคำ	ความหมาย
都			
还是			
常常			

2. จงแต่งประโยคตามคำศัพท์และโครงสร้างที่ให้มา

คำศัพท์ภาษาจีน	โครงสร้าง	แต่งประโยค
都 “我们都喜欢她”	ประธาน + 都 + คำกริยา/กริยาวลี	
还是 “你喜欢看书还是喜欢看电影？”	ประธาน+คำกริยา1 + 还是 + คำกริยา2 ?	
常常 “我常常去图书馆”	ประธาน + 常常 + คำกริยา+กรรม	

การทำแบบทดสอบนี้ หากนิสิตมีข้อผิดพลาด ผู้สอนควรแก้ไขและอธิบายข้อผิดพลาดให้ทราบทันที เพื่อลดและหลีกเลี่ยงการเกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีก

2. ผู้สอนกระตุ้นการเขียนตัวอักษรจีนแก่นิสิต โดยทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนควรเน้นย้ำนิสิตเขียนลำดับขีดให้ถูกต้อง รวมไปถึงรูปลักษณะของเส้นขีด ชนิดเส้นขีด จำนวนเส้นขีด

การประกอบกันของเส้นขีด และส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะและอักษรจีนคล้ายคลึงกัน นารีรัตน์ วัฒนเวพุ (2561) จากนั้นแนะนำขั้นตอนการเขียนแต่ละตัวอักษร ให้นิสิตคัดตัวอักษรจีนพร้อมทดสอบการเขียนอักษรจีนในทุกๆ สัปดาห์โดยการเขียนตามคำบอกเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดอีกครั้ง และควรสร้างนิสัยในการคัดตัวอักษรจีนฝึกเขียนและทบทวนเป็นประจำ เช่น ฝึกนิสัยโดยการเขียนไดอารี่หรือฝึกเขียนเรื่องราวต่างๆ ตามสถานการณ์ที่พบเจอในแต่ละวันเป็นภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดปัญหาการเขียนตัวอักษรจีนผิดและจำตัวอักษรจีนไม่ได้

3. ผู้เรียนควรหมั่นสืบค้น แสวงหาเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาจีนเป็นประจำ จากหนังสือเรียนหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ตนสนใจ เพื่อเพิ่มพูนให้มีคลังความรู้ด้านคำศัพท์เยอะมากขึ้นและสามารถนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้และเข้าใจแล้วมาเขียนเป็นรูปประโยคภาษาจีนได้ ฝึกฝนการแต่งประโยคภาษาจีนอยู่เป็นประจำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิธีการส่งเสริมการเขียนรูปประโยคภาษาจีนแก่ผู้เรียน

2. ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนไวยากรณ์จีนอย่างลึกซึ้ง

3. ศึกษาเปรียบเทียบการสร้างรูปประโยคในภาษาไทยและภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

นารีรัตน์ วัฒนเวพุ. (2561). การศึกษาข้อผิดพลาดการเขียนอักษรจีนของผู้เรียนชาวไทย: กรณีศึกษานิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 11*(1), 283-314.

นริศ วศินานนท์ และสุกัญญา วศินานนท์. (2562). การศึกษาปัญหาการเขียนอักษรจีนที่พบบ่อยของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 38* (1), 85-99.

Jianji, L. (1994). Analysis of grammatical errors in foreigners learning Chinese. *Language Teaching and Research, 1*, 49- 64.

Kexuan, P. (2019). *An analysis of errors in English writing of high school students*. Kashgar University.

Mengjing, S. (2020). *An analysis of the common errors in the writing of American students coming to China in the short term and teaching suggestions*. Suzhou University.

Xiangping, L. (2012). The formation of adverbs, prepositions and conjunctions of “Dang”. *Carey College Journal, 30*(5), 71-73.

Xiaobing, Z., Qizhi, Z. & Xiaoning, D. (2007). *A study of grammar errors in Chinese learning for foreigners*. Beijing Language and Culture University Press.

Xinping. (2001). A statistical analysis of errors in Chinese composition for international students and reflections on teaching Chinese as a foreign language. *Chinese Studies journals, 11*(4), 67-71.

Ying, B. & Wei. J. (2013). Analysis of Chinese writing errors and teaching suggestions for international students at the advanced stage. *Liaoning Educational Academic Teaching and Research Journal, 10*, 60-62.

Yuewei, L. (2010). Analysis of Chinese writing errors and teaching suggestions for international students in the primary stage. *Foreign Language Education, 2*, 143-145.

Yanli, R. (2018). *Errors analysis and teaching suggestions in primary Chinese writing of Bulgaria adults student.* Jinan University.